

(C) Wally McNamee

BÀ MẸ ĐAU KHỔ...

Lm. Đaminh Hương Quát
Vụ Vật Suy Tư

1. Ông trùm báo, vào làm phép cho Dân Thánh ở Nam Miền.

Tốt quá, tớ sẽ một công hai ba chuyện.

Chuyện chính là thăm Bà cụ khu Dân Thánh Nam Miền, lớp người đầu tiên cùng Cha Limchon tiên khởi đáng kính đến lập Xóm Đạo.

Mấy lần ngang qua định ‘tạt’ vào thăm Bà, nhưng vẫn chưa thành.

(Đường đất nhỏ vào nhà rẫy của Bà quanh co bờ ruộng, ao hồ; chạy xe máy hơi tay lái là lọt sà ngay; đặc biệt khó khi mưa đường rất trơn trượt. Nghe nói, có lần ai đó đưa Dì vào cho ‘người rùng’ chịu MÌNH Thánh Chúa, trên đường ra về đã... lăn cù xuống ao ruộng!)

Nghe nói Bà mới bị ốm nhưng chẳng lạ, sau khi tiêm mũi hai vaccin phòng chống ả Covy China (tớ cũng bị ả hành cảm sốt, ngay mũi đầu, mũi 2 thì không sao).

Bà có đứa con trai ‘người rùng’, nằm bệnh nhiều năm, chủ yếu tay Mẹ chăm dưỡng trong Nhà rẫy cách biệt.

Đứa con ‘người rùng’ của Bà mới mất. Nỗi đau người Mẹ còn nguyên nóng hổi.

Bà, có lẽ là người Mẹ đau khổ nhất vì có mấy con bệnh tật, khuyết tật...

Nhưng Bà đau khổ nhất khổ nhất lại là người con gái út lành lặn, từng là niềm Hy vọng của Bà.

2. Người con niềm Hy vọng của Bà lên thành Hồ lao động.

Nàng quen và yêu một chàng trai Lương dân, con độc tộc, nổi dõng tông tường.

Chẳng phải là vấn đề, bởi chàng có ý học Đạo, theo Đạo...

Nhưng gia Đạo không đồng ý...

Cũng chả sao, bởi Hội thánh vẫn có phép chuẩn cho Hôn nhân khác Đạo, Đạo ai nấy giữ...

Nhưng...

Cuối cùng họ nên Vợ - Chồng chỉ có phép đời, không có phép Đạo.

Một người Đạo đức như Bà, đặc biệt quan tâm ơn phần *Rỗi Linh hồn*... con cái như thế là một nỗi đau khổ lớn lắm (!), khủng khiếp lắm (!)

Rồi gia đình bên mẹ chồng phát tâm Phật 'xuất gia' ... Biến tư gia thành Am tự, thành chùa...

Con Bà cùng với Mẹ chồng, người chồng trở thành... trụ trì Am tự chùa tư gia....

Tớ đến Bà, ngoài việc thăm viếng Bà, còn có ý gởi Thiệp Mừng Giáng Sinh-Năm mới của Gia đình Giáo xứ đến gia đình con gái Bà trên Thành Hồ.

...

Tớ nhớ đến Mẹ Thánh Monica- quan Thầy quý Bà Mẹ Công giáo...

Mẹ Monica- Mẹ người mẹ Công giáo khổ toàn tập: Khổ vì chồng, khổ vì mẹ chồng, khổ nhất về đường con cái, cụ thể cậu con trai Augustino.

Mẹ Monica đã khổ đau, đã khóc, đau phải một vài năm, mà trên 30 năm nước mắt ròng khổ đau... Đen tối sâu đau do chồng con dồn dập tứ bề ấy, nhưng Mẹ không mất Tin Mừng Hy vọng trong tín thác vào Cha Trời...

Và Mẹ đã được Cha Trời cho Mẹ đong đầy ước nguyện, hơn cả muôn ngàn ước nguyện. Chính Mẹ nói thế trong những giây phút 'trắng trời'...

Mẹ ra đi trong thanh thản, hạnh phúc!

Và cuộc đời sống trong *Thế gian* nhưng Mẹ- như Lời Chúa Giêsu nói '*không thuộc về thế gian*'- không để tục hóa 'gian thế' hãm hại, làm băng hoại đời mình- nên trở thành Biển Hồng Ân... Mẹ tìm niềm vui- ý nghĩa cuộc sống ngay nơi mà vì bi quan, bế tắc... có lúc coi là 'bể thảm'.

Cuộc đời thành bài ca tán tụng Hồng ân! ...

Trở về với Bà- Người Mẹ đau khổ.

Tớ tin Chúa sẽ làm nhiều việc kỳ diệu cho Bà, nơi con cái của Bà.

Lm. Đaminh Hương Quất
